

[H. C. Toft.]

forslag som et forhandlingsgrundlag. Men sjældent, ja, vel aldrig har man været ude for en så hurtig og afvisende stillingtagen fra andre partier som den, vi her var ude for, i alt fald vedrørende de fire jordlovsforslag. Da vort forhandlingsgrundlag blev fremlagt i udvalget, var der tre ministre til stede, den højtærede landbrugsminister, den højtærede indenrigsminister og den højtærede justitsminister. Efter en fem minutters læsepause erklærede de højtærede ministre uden at have forhandlet med hinanden og uden at have forhandlet med deres partirepræsentanter i udvalget, at de på hvert eneste område måtte afvise os. Og da ministrene forlod udvalgsværelset, holdt de noget i retning af en pressekonference uden for udvalgsværelset, hvor de over for pressens repræsentanter punkt for punkt afviste vore synspunkter, uden at man havde haft dem til behandling i regeringen, og uden at man havde haft dem til behandling i regeringspartiernes folketingsgrupper. Ingen kan herefter påstå, at de tanker og principper, der har været forelagt i udvalget, har fået noget i retning af en grundig behandling. De er simpelt hen arrogant afvist af flertalspartierne i det høje ting, ikke af folketingsmedlemmerne, men af tre ministre og ni udvalgsmedlemmer. Det er simpelt hen en så uforsvarlig og usaglig behandling af et så vigtigt kompleks, at det må ryste mange danske borgere, at noget sådant overhovedet kan ske i folketingets arbejde.

Forhandlingerne i dag vil sikkert også åbenbare for regeringspartierne, at end ikke deres egne forslag endnu er tilstrækkeligt belyst og underbygget til, at det er forsvarligt at gøre dem til lov, uden at nye ændringer må til, selv om regeringen ligesom socialistisk folkeparti har det ønske, at det offentlige i videre og videre udstrækning og i større og større omfang skal dirigere alt og alle her i landet.

Hos os er der foruden ønsket om at sikre jorden for danske tillige et ønske om at lade dem, der opnår store fortjenester ved udstykning og salg af grunde, komme til at bidrage til samfundshusholdningen af denne store fortjeneste, og derfor har vi også i vort forhandlingsgrundlag anvist veje, som netop sigter på dette og på dette alene, ligesom vi vedrørende lovforslaget

om naturfredning har skitseret, hvilke erstatningsregler vi mener må være absolut nødvendige, og som vi mener grundloven påbyder, når ejendomsretten og dispositionsretten beskæres.

Den højtærede handelsminister har i en kronik sidste mandag i Aktuelt givet udtryk for, at oppositionen blot ville sabotere den foreslåede jordlovgivning, og at vi ikke havde alternative veje at anvise. Den højtærede handelsminister fremhæver endvidere i kronikken, at forslagene har ligget på forhandlingsbordet i $\frac{3}{4}$ år, hvilket jo er helt i strid med sandheden. Forslagene kom først til vort kendskab, da de blev fremsat den 23. januar her i folketingsalen, og de har ikke som helhed, som den højtærede landbrugsminister skrev i Berlingske Tidendes mandagsdebat, været behandlet i landbokommissionen. Landbokommissionen har ikke drøftet forslaget om ændringer i statshusmandsloven gående ud på en udvidelse af forkøbsretten, som nu er foreslået af regeringen. I folketingets markedsudvalg har der heller ikke, som handelsministeren skrev i den nævnte kronik, været drøftet egentlige forslag, men man har gennemgået en række spørgsmål vedrørende jordlovgivningen i forbindelse med Danmarks indtræden i fællesmarkedet, fået belyst en lang række spørgsmål, uden at nogen, hverken regerings eller andre partier, dengang tog stilling til, hvordan forslagene skulle udformes, og hvilket indhold forslagene skulle have, og regeringspartierne og oppositionspartierne endes om, at den rigtige fremgangsmåde måtte være, at regeringen fremsatte lovforslag i folketinget, så det blev dér, de egentlige forhandlinger kom til at foregå.

Det er også den vej, regeringen har fulgt, men blot med den mangel, at den ikke ønskede at drøfte med os de veje, vi skitserede. Regeringspartierne satte sig fast på, at det, regeringen foreslog, skulle gennemføres, hvad enten det viste sig, at det var viist eller galt. Vore synspunkter ønskede man ikke at drøfte og gennemarbejde, selv om man ud fra disse kunne sikre det, som både de og vi ville sikre: jorden for danske i videst muligt omfang, inddragning af afgifter, hvor de store fortjenester finder sted, når jorder overgår fra landbrugsjord til andre formål, og